

ledning til adskillige Vanskeligheder. Dog har man naturligvis maattet indsætte en Ventil for det Tilfælde, at det skulde blive nødvendigt at strække sig ud over de Omraader med Hensyn til Etablering af Arbejdsløsheds-kasser, som i Loven er fastlagt, i Erkendelse af, at saadant kunde blive fornødent.

Hidtil har Direktoratets Indflydelse paa Fastsættelse af de fornødne Medlemsbidrag været ret usikker. Direktørens Indflydelse har egentlig her først kunnet komme til Orde, efter at Skaden var sket, efter at man har forvaltet Kassen gennem Medlemsbidrag, som ikke stod i forsvarligt Forhold til de Ydelser, som Kassen i den nærmeste Fremtid har maattet præstere. Denne Direktoratets Indflydelse paa Medlemsbidraget fastsættes nu nøjere af Hensyn til at tilvejebringe Sikkerhed for, at Medlemsbidraget afpasses saaledes, at Kassen ikke blot kan opfylde sine Forpligtelser overfor Medlemmerne med Hensyn til Understøttelse, men ogsaa i andre Henseender kan opfylde sine Forpligtelser, først og fremmest med Hensyn til Afdrag paa stiftede Laan, foruden at der tilvejebringes en passende Reservefond. Bestemmelser herom vil man finde i Lovforslagets § 12.

Dagpengenes Maksimum er i det væsentlige uændret. Man har sat Maksimumsdagpengene for Ikke-Familieforsørgere ned med 50 Ø., fra 3 Kr. 50 Ø. til 3 Kr., medens de for Familieforsørgere er uændrede. Men der tilføjes den Bestemmelse, at disse Maksimumsdagpenge kan ændres, altsaa ogsaa nedsættes, af Indenrigsministeren paa Grundlag af Statistisk Departements Lønstatistik. — Endvidere er der stillet Krav om, at Kassens Vedtægter skal indeholde en Bestemmelse om, at det Medlem, som har 4 Dages Arbejde i en Uge, ikke kan faa Understøttelse for den Uge, i hvilken han saaledes har været beskæftiget.

I § 16 er der indsat en Bestemmelse om, at Minimumskarenstiden af 15 Dage for Sæsonarbejdere udtrykkelig skal have Gylighed for saadanne nærmere angivne Tider af Aaret, hvor der sædvanligvis indtræder Ledighed. Det har været den gældende Lovs Hensigt at fastsætte dette, men det er desværre blevet muligt af fortolke Ordlyden saaledes, at denne Karenstid kun skulde

være gældende for Sæsonfag for de Tider af Aaret, hvor der ingen Ledighed er, og hvor Karenstiden bliver uden Betydning.

Endvidere er der med Hensyn til Adgang til at faa Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetalt paa Omraader, hvor der har været nogen Usikkerhed, fastsat mere bestemte Regler. En Invalidereentynder vil fremtidig ikke kunne faa Arbejdsløshedsunderstøttelse; det samme gælder som Regel om Aldersrentenyndere — dog at Undtagelser kan gøres — og endvidere Medlemmer, som oppebærer Fattigunderstøttelse med Fattighjælps Virkning. Den gældende Lov har her anvendt Udtrykket „fast“ Fattighjælp, og det har givet Anledning til Vanskeligheder for Administrationen. Denne Usikkerhed fjernes nu ved, at der foreslaas, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke kan ydes Medlemmer samtidig med, at de faar Fattigunderstøttelse, eller hvis de i de sidste 3 Maaneder forud for, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen kræves udbetalt, gentagende har oppebaaret Fattigunderstøttelse med Fattighjælps Virkning.

Jeg kommer dernæst til 3die Afsnit af Lovforslagets Bestemmelser, den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Hovedændringen i dette Afsnit kan kort udtrykkes saaledes, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse efter Lovforslaget bortfalder. Det var en Understøttelsesform, som skabtes under Højkonjunkturer eller i hvert Fald i Mindet om saadanne, i Tider, der, som jeg før sagde, var præget af en i visse Henseender højst unormal Konkurrence fra Lande, der efter Krigen endnu henlaa i økonomisk og produktionsmæssigt Kaos. Det var en Understøttelsesform, der var et Barn af Særforhold. Den øgede stærkt Byrderne paa Stat og Kommuner og paa Erhvervslivet, og under Hensyn til alle nu tilstedeværende Forhold bør denne Del af Arbejdsløshedsunderstøttelseslovgivningen bortfalde, saa meget mere, som det efter de Bemærkninger, jeg for et Øjeblik siden fremsatte, vil forstaas, at efter min Opfattelse er det for Tiden neppe muligt at definere ekstraordinær Arbejdsløshed, idet jeg til Bedømmelse af, om en Arbejdsløshed er ordinær eller ekstraordinær, ikke mener det muligt at lægge udelukkende, saaledes som Tilfældet hidtil har været, Ledighedstallene til Grund. Men Arbejds-